

San Escobar...

Czôs na ymigracyjô. Nô ja, zituacyjô, we jakij sie znôjdujã niy łostawiô mi srogigo wybôru, tóż tyż wybiyrŃm sie na wyspy San Escobar (abo nikej inksi gôdajôm: Hula-Gula). Polsba bôłaby niywôntpliwie gryfnistym landym, szykownistym krajym, kejby niy... Polôki. Kraj, we kerym primitiwnô, na isto niywybildowanô, za to ryligijnie indôktrinôwanô, mylôncô patrijôtyzm ze nacijônalizmy myńszôs, rzôndzi niyporadzôncôm sie dogôdać bali wa tak ważnyj sprawie, jak prociwstôwanie sie tymu ciaradajstwu wiynkszôsćiôm, to blank niy moja bôjka. Łod 1989 roka biera udziôł we wszyjskich welônkach, niy musza cheba dodôwać, iże nigdy niy welôwôlech na zôdne „pisopochôdne”, ani inksze prawicôwe fôrmacyje. Zawdy starôlech sie trzymać kajsik we pojstrzodku zdrôwygo łozsôndku, nale cosik takigo jak zdrowy łozsôndek we Polsce blank niy istniyje, balnk niy fônguje. Sôm niydôsêgłe, wzynte jednôstki, nale łônych głôsy tracôm sie kajsik we łotôczajôncym nôs zewszônd smrôdzie, capiyniu przepôłniônygo „pisuara”, przepôłniônygo aptrytu i klangu kôściylnych glokôw, zwônôw... Te, kere niy pokwanckali sie na welônek, bo pogorszyli sie na paryjô rzôndzôncô, na złôs starce łodmrôziyli se dakle. Żôł ino, iże bez łônych ciyrpiôm skuli łodmrôżyniô tyż i te, kere ruszyli dupska, bo zdôwali se sprawã ze zagrôżyniô, jake nôs czekô, kej PiS dôjńdzie ku włôdzy. Cepiate, émiylôwate społôczyństwo podało tã włôdza Kaczyńskimu na tablecie, a terôzki sztrekuje „larum”, larmuje, bo stôło sie to, co kôždy myslôncy czowiek bôł w sztandzie przewidzieć. Gupi Polôk przed szkodôm, a jesce gupszy po szkôdzie, a nôjgorszyjsze, iże zmôndrzeć sztyjc i jenym ciyngym niy poradzi. Kraj, we kerym szerygôwy poseł, deputyrôwany sprawuje fakticznô, richticznô włôdzã, a niy ponôsi za nic łodpôwydzialnôści, kaj hagysztolc (stary kawaler) ze kotym, we łotôczyniu poprzeblukanych we sztikowane tisztychy i gardinki pajacôw, łoczadziôłych łod kadzidlã a ku tymu jesce wymôchiwujôm krziżami sekciôrzy, decyduje ło łôsie polskich kobyłt. Psychôpata we łotoczyniu niykômpytynnych gôwniôrzy, kerzy poniżajôm zasuzônych stopniym a stażym oficyjerôw Wojska Polskigo, to niy moja blan rzeczywistôs. Niczego tak mi niy ma żôł, jak tego, iże uwiyrzôlech letkowiyrnie, gupio jak fônt kudłôw, iże we Polsce moge być nôrmalnie, chocia piyrsze zimptômy po zwerkslowaniu zizdymu byli wyrazito niypokojônce, prezidynt prôwadzôncy sie pod parza ze kkapelônky po syjmie i wkludzynie religiji, katychezy do szuli bôło pôważnym łostrzyżyniym, co kraj lyjzie we złym kyrônku.

Dzisiôj widać kany zelejźlichmy, miało być, jak przed wojnōm i je jak przed wojnōm, przekludzōno same nōjgorszyjsze mustry, sztandardy, – nacjōnalizmus, antysymityzm, rasizm a fanaticzny katolicyzm. Pobōżnōś na parada, te, co moreśnie klynczōm we raji, łostanōm dopuszczōne do tiska pańaskigo, rest mō przesrane. Wkarowali my sie ze jednyj niywōli we grugō, tōm razōm po dobryj wōli. Niy szibna czasu i niy sprawiã fyjlerōw, niy mōm terōzki inkszych szanzōw na ymigracyjō, krōm duchōwyj, tōż tyż uciysznie i we hopsach pociōngna wartko na przepiynke wyspy San Escobar, lebo Hula-Gula, kere za sprawōm mijij umiylōwanyj zatiriczki Marijki Czubaszek, stōli sie srōniyniym we czasach PRL-u i stōwajōm sie terōzki łostatniōm deskōm retōngu dlō zdeszpyrōwanych nikej jō, dlō kerych za niyskoro je na to, coby napoczynać łod nōwa we inkszym nōrmalnym świycie... tōż tyż, moje Wy roztomiyle, trefiōmy sie po drugi zajcie zdradła.

Ojgyn z Pnioków